

**РЕФЕРАТ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР АСИСТЕНТА
НА КАТЕДРИ ЗА ОПШТУ ИСТОРИЈУ СРЕДЊЕГ ВЕКА,
ПОМОЋНЕ ИСТОРИЈСКЕ НАУКЕ И ТЕОРИЈУ ИСТОРИЈЕ**

Катедра за општу историју средњег века, помоћне историјске науке и теорију историје, на својој седници од 01.09.2022. године покренула је Иницијативу за покретање поступка за избор једног асистента са предлогом Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима и предлогом чланова и председавајућег Комисије. Иницијатива је прихваћена на седници Одељења за историју од 08.09.2022. године, а затим прослеђена Кадровској комисији заједно са образложењем о потреби расписивања конкурса за једног асистента са 50% радног времена на Катедри за општу историју средњег века, помоћне историјске науке и теорију историје, тежиште истраживања Општа историја раног средњег века. Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од дана 22.09.2022.године потврђен је избор комисије у саставу проф. др Смиља Марјановић-Душанић (председавајући комисије), проф. др Небојша Порчић, др Ивана Коматина, научни сарадник (Историјски институт, Београд). Конкурс је објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ дана 5.10.2022.године, као и на сајту Филозофског факултета, истог дана.

На конкурс су се пријавила два кандидата (према азбучном реду презимена):

1. Петар Јосиповић, мастер историје, и
2. Саша Недељковић, дипломирани историчар.

Комисија има част да о пријављеним кандидатима поднесе следећи реферат.

1. Кандидат Петар Јосиповић

Петар Јосиповић је рођен 30. јула 1997 у Београду. Основне студије историје на Филозофском факултету у Београду завршио је 11. септембра 2020. са просечном оценом 9,97, стекавши звање дипломирани историчар. Дана 28.09.2021. одбранио је мастер рад на истом факултету са темом *Pars pro toto. О тумачењу култа реликвија у делу Паулина из Ноле*, завршивши мастер академске студије историје са просечном оценом 10,00 и стекавши звање мастер историје. Комисија напомиње да је реч о несвакидашње високом нивоу мастер рада који је колегу Јосиповића квалификовао за положај сарадника у настави и отворио му лепу научну перспективу. Од 9. маја 2022. године запослен је као сарадник у настави на Катедри за општу историју средњег века, помоћне историјске науке и теорију историје. Говори течно енглески и италијански језик, а служи се француским и латинским. Поседује основне вештине и знања у раду на програмима из пакета *MS Office (Word, Excel, PowerPoint)*.

Током основних академских студија, Јосиповић је био члан редакције студентског научног часописа *Студије историје Иларион*, у којем је обављао и уређивачка

задужења. Радио је на припремању и преправљању чланака, расправа, анализа и приказа који су били одабрани за објављивање у прва три броја часописа. Обављао је функцију уредника четвртог броја часописа, објављеног 2020. године.

Школске године 2021/22 колега Јосиповић је уписао докторске академске студије на истој катедри, а испунио је све своје испитне и школске обавезе за прву годину ових студија са највишим оценама. У међувремену, објавио је два обимна оригинална научна рада из истраживачке области општа историја раног средњег века о којима ћемо сада поднети кратак извештај.

Рад **Павлин из Ноле и култ реликвија: Часни крст и Св. Феликс, *Lucida intervalla* 50 (2021) 99–133**, проучава на основу изворне грађе погледе Павлина из Ноле на култ реликвија. После уводних напомена, посвећених култу реликвија у позној антици и краткој биографији Павлина из Ноле, анализирају се његова начелна размишљања о култу светитеља и култу реликвија, два тесно скопчана позноантичка и средњовековна феномена. Павлинов доживљај култа реликвија видљив је у подједнакој мери у његовим сачуваним песмама – у том смислу, од непроцењиве важности су *natalicia* написана у част Св. Феликса – као и кроз богату и разгранату мрежу његових друштвених контаката, која се може пратити кроз велики број доступних писама. Међу адресатима су и неке од најзнаменитијих личности с почетка V столећа, укључујући и Августина Хипонског и Сулпиција Севера, подједнако важних за развој и ширење култа реликвија. Даље, у централном делу рада, представљени су Павлинови богословски погледи кроз два конкретна примера, добро документована у сачуваним изворима – Часни крст и мошти Св. Феликса. У том смислу, напред изложене Павлинове опште опаске о једном од централних феномена позноантичког хришћанства, култу реликвија, надрастају богословске анализе и сагледавају се кроз емотивну визуру надахнутог хришћанина и песника.

Рад ***Corpora incorrupta: Од првих открића светих моштију до развоја хришћанског култа реликвија, Иницијал. Часопис за средњовековне студије* 9 (2021) 11–39**, приказује поједине аспекте развоја хришћанског култа реликвија од његових почетака до средине V столећа. На првом месту, анализирани су теолошки предуслови развоја и богословска почела овог култа, уз кратак осврт на начелне погледе класичног грчко-римског света на питање посмртних телесних остатака. У наставку, представљени су најважнији примери открића (*inventiones*) и преношења светих реликвија (*translationes*), они репрезентативни и илустративни, почев од средине II столећа, па све до средине V века. На основу речених случајева открића и преноса моштију, а уз неопходан осврт на богословски близак култ светитеља, анализирају се погледи утицајних позноантичких хришћанских мислилаца, нарочито у контексту чудотворних својстава реликвија, препознатљивих међу савременицима у највећој мери по исцељивању и егзорцизму. Даље, сумарно су сагледане последице које је развој култа

реликвија оставио на позноантичко друштво, видљиве на различитим нивоима и међу свим слојевима. Напоследку, сажето је изложен и један помена вредан изузетак, глас отпора у општем прихватању култа реликвија, премда виђен очима непријатељски настројеног Јеронима, извргнут порузи и карикатурално сведен на апсурд, али важан за сагледавање шире слике.

2. Кандидат Саша Недељковић

Саша Недељковић рођен је у Београду 12.12.1962. Основне студије историје на Филозофском факултету у Београду уписао је 1984, а завршио 1998. са просечном оценом 8,23 (дипломски рад 9,33), стекавши звање дипломирани историчар. Тема дипломског рада није наведена у достављеном материјалу. Од стручних активности, кандидат је навео ангажмане у оквиру Соколског савеза Београда, чланство у Научном друштву за историју здравствене културе и хонорарно сарадништво са Матицом српском (један том Српског биографског речника; Зборник Матице српске за друштвену историју). Кандидат користи оперативни систем Word и интернет и поседује средње знање француског језика.

Кандидат није приложио примерке, сепарате или копије неког објављеног рада. Уместо тога, приложио је само ненумерисани „Списак радова и чланака“ на четири стране. Огромна већина ових јединица није објављена у научним гласилима или публикацијама, а ниједна се не бави средњовековном историјом, па тиме ни општом историјом раног средњег века као истраживачком облашћу која је конкурсом предвиђена за тежиште истраживања.

3. Закључак

На основу увида у поднети материјал, комисија је одлучила да за радно место асистента са 50% радног времена на Катедри за општу историју средњег века, помоћне историјске науке и теорију историје, тежиште истраживања Општа историја раног средњег века, предложи кандидата Петра Јосиповића. Кандидат Саша Недељковић уопште се у свом раду није бавио ни ужом научном облашћу ни истраживачком облашћу која је конкурсом предвиђена за тежиште истраживања. Његови просеци оцена са основних студија осетно су нижи од просека кандидата Јосиповића, при чему му је за савлађивање основних студија требало скоро 14 година, док их је кандидат Јосиповић завршио у року. Такође, кандидат Недељковић није навео да поседује било какво искуство у настави. С друге стране, истраживачка тематика, али и висок квалитет мастер рада и објављених радова колеге Јосиповића, као и залагање, активност и креативност које је показао током петогодишњег рада везаног за различите предмете на Катедри за општу историју средњег века, помоћне историјске науке и теорију историје, те на студијама историје уопште, а посебно његов рад у настави током једне

године коју је провео у звању сарадника у настави, снажно и недвосмислено препоручују управо њега за звање асистента према овом конкурсy. Мислимо да је пред њим обећавајућа научна каријера и да испуњава све услове да развије оне способности које је већ показао – способност за истраживачки рад, радозналост и заинтересованост за педагошки рад.

У Београду,
14.11.2022.

Комисија у саставу:

проф. др Смиља Марјановић-Душанић
(редовни професор)

проф. др Небојша Порчић
(ванредни професор)

др Ивана Коматина
(виши научни сарадник,
Историјски институт Београд)